

[N. P. Nielsen.]

flere Aar været ked af, at man ikke kunde benytte samme Børnefradrag som i København, og der er ogsaa udtalt et direkte Ønske derom, saaledes fra Gentofte Kommune.

Forhøjelsen af de saakaldte Forhøjelsesprocenter fra 30 til 40, hvor der benyttes Kildeartsbeskatning, og fra 40 til 50, hvor saadan ikke benyttes, vil medvirke til, at der naas den størst mulige Retfærdighed i den kommunale Ligning.

Det maa ogsaa hilses med Tilfredshed, at der nu bliver direkte Lovhjemmel for at benytte vejledende Regler, de saakaldte Ligningsskalaer. Det er ogsaa en Praksis, som herved bliver lovfæstet. Det vil ganske simpelt være umuligt at gennemføre Ligningen i større, menneskerige Kommuner, hvis man ikke har saadanne bestemte Regler at gaa efter. Hvor der er Tale om Tusinder af Skatteydere, vil det ikke være muligt for Ligningsmyndighederne at have et saadant personligt Kendskab til hver enkelt, at dette i sig selv kan give en retfærdig Ligning; man maa have visse Ligningsregler, hvor det afgørende bliver Indtægterne, som de er ansat til Statsskat, med de i Loven fastsatte Forhøjelser eller Nedsættelser.

Saa er der det Spørgsmaal, jeg omtalte først, Skatten til Erhvervs kommunen; det er, som sagt, det væsentlige nye i det foreliggende Forslag. Den nugældende Ordning indeholder, i alt Fald efter min Opfattelse, som jeg ogsaa var inde paa, to Urimeligheder. Den ene er, at alle selvstændige erhvervsdrivende med mindre Indtægter, f. Eks. op til 5 000 Kr., ved at tage Ophold i en anden Kommune meget ofte kommer til at betale betydeligt mere i Skat, end hvis de var blevet boende i Erhvervs kommunen, idet de ikke faar Fordel af de Nedsættelsesregler, der i næsten alle Tilfælde kommer til Anvendelse overfor deres ligestillede, og den anden Urimelighed er, at erhvervsdrivende med større Indtægter meget ofte faar en betydelig mindre Skat end deres ligestillede, der bliver boende i Erhvervs kommunen. De i Erhvervs kommunen boende kan, synes jeg, med Rette sige, at Vilkaarene for Erhvervs virksomheden bliver i høj Grad ulige. Der opstaar naturligvis ogsaa paa Grund af disse Forhold visse Interesses modsætninger Kommunerne imellem, og det har derfor heller ikke været helt let for dem at finde hinanden, men ved de Forhandlinger mellem de kommunale Organisationer, der, som sagt, fandt Sted i Indenrigsministeriet, endes man dog om det her foreliggende Forslag; i København og Købstæderne har Ønskerne været videre-

gaaende, men man har følt sig tilfreds stillet ved Forslaget, der ogsaa efter min Opfattelse indeholder en betydelig Indrømmelse, idet der vil tilgaa København og Købstæderne store Summer i forøget Erhvervs skat. For Landkommunerne med bymæssig Bebyggelse, og naturligvis Frederiksberg, formindskes dog Indtægten ikke i samme Forhold, idet de paagældende Erhvervs skatteydere kommer til at bære en forholds mæssig Part af Beløbet.

Betingelsen for, at Repræsentanterne for de landkommunale Organisationer har kunnet tiltræde Forslaget, har været, at man fik Grænsen for, hvem der ikke kunde erhvervsbeskattes, sat saa højt som muligt. En Del af disse Kommuner har jo ogsaa Tilflytning af mange mindre Skatteydere, der foraarsager store Udgifter til Skolevæsen og sociale Foranstaltninger. Man er enedes om at sætte Grænsen ved en Ansættelse til Statsskat af 5 000 Kr., og praktisk talt vil det sige, at den kommer til at ligge omkring en Indtægt paa 6 000 Kr., idet der til de 5 000 Kr. kommer Forsikringer og Skatter. Jeg vil meget haabe, at man ikke forrykker dette Tal nedefter, idet det i alt Fald har været en af Betingelserne for min Tilslutning til Forslaget, at Grænsen kom til at ligge omtrent her. Det er nemlig en Kendsgerning, at en Række Kommuner med bymæssig Bebyggelse har stor Tilflytning af Arbejdere, og hvis Beløbet sættes ned, vil deres Vanskeligheder forøges.

Der er endnu en Omstændighed ved denne Ordning, som man ikke kan undlade at lægge Mærke til, og som efter min Opfattelse er en Fordel for Kommunerne. Der sker nemlig en Simplificering, idet man ved denne Ordning kommer ned paa et langt lavere Tal af Erhvervs skatteydere end nu. Om den Kommune, jeg har særligt Kendskab til, skal jeg oplyse, at efter dette Forslag gaar Erhvervs skatteydernes Antal dér ned fra 428 til 123, men det vil jo forholds mæssigt være forskelligt i de forskellige Kommuner i Landet. Det vil af mange Grunde være heldigt, at dette Tal bliver mindre, bl. a. fordi en hel Del af disse Skatteydere giver meget Arbejde og ikke giver de paagældende Kommuner en tilsvarende Indtægt. For øvrigt har hele denne Sag, som sagt, kun Interesse for et lille Mindretal af Landets Kommuner; men til Gengæld maa det erkendes, at den i meget høj Grad interesserer enkelte Kommuner i større Byers Nærhed. Disse Kommuners økonomiske Bæreevne er imidlertid saadan, at den her foreslaaede Ordning ikke vil kunne skabe dem Vanskeligheder af økonomisk Art.